

NAŠA RIJEČ

LIST HRVATSKE KATOLIČKE MISIJE BEČ

GODINA XXI. | BROJ 53 | LIPANJ 2023.

SADRŽAJ

03	Uvodnik
04	Riječ biskupa Skandinavije o spolnosti
06	Mise zornice
06	Održana duhovna obnova za Božić
08	Korizmeno vrijeme u našoj Misiji
10	Veliki četvrtak u našoj Misiji
11	Humanitarna, korizmena akcija naše Misije
12	Duhovna obnova misijskog mješovitog zboru
13	Legionarsko obećanje
14	Slavlje sakramenta sv. potvrde u našoj Misiji
20	Slavlje prve svete isповijedi
21	Slavlje prve svete pričesti u našoj Misiji
30	Hodočašće u Lurd
35	Održavanje zgrade crkve Am Hof 1 i stambene zgrade Seitzergasse 5

UVODNIK

fra Josip Koren

Poštovani čitatelji Naše Riječi!

Nema više zabrana dolazaka na sv. mise. Vjeronauk se odvija redovito, kao i sve ostale aktivnosti u našoj Misiji, od održavanja zaručničkih tečajeva, susreta Marijine legije i FSR-a, ministarstva, Frame i susreta mladih, do proba pjevanja crkvenih zborova, kao i onoga u svetoj misi *pružite mir jedni drugima*. Nema više straha od zaraze. Hodočašća su opet *u modi*. Međugorje, Lurd, Izrael, Mariazell, Marija Bistrica, Međugorje... Članci i fotografije u novom broju Naše Riječi o slavlјima prve pričesti i krizme, o hodočašću u Lurd, o duhovnim obnovama svjedoče o tome.

Na izgled, sve opet ide svojim tijekom, normala je tu. Koronu su proglašili prošlošću. Maske smo odbacili. Je li korona uopće postojala? Je li nas netko debelo vukao za nos?

Ali, kad nam stigne račun za plin i struju, digne nam se kosa na glavi. Kako je moguće, da ćemo od sada umjesto prošlogodišnjih ca. 13.000 eura za grijanje, plaćati 34.000 godišnje? Nikad prije nije bilo da bi na običan cilindar za ključanicu čekali pola godine i svaki put kad pitate je li naručeno stiglo, uvijek isti odgovor - *Lieferprobleme*.

U trgovinama su cijene poludjele. Roba se prepakirava: Umjesto dosadašnjih 300 grama, nudi nam se 200 grama za istu cijenu. Za sve se okriviljuje rat u Ukrajini. Netko ga mora platiti. Netko mora platiti i silna cjepliva i toliko neodraženih sati u vrijeme korone. Ali, kako razumjeti da su se neke firme enormno obogatile u ovoj krizi? Kao da se budimo iz sna i ulazimo u grubu stvarnost. Pomalo se javlja i strah pred budućnošću, neizvjesnost. Rat u našem susjedstvu nikako da stane, nego se sve više zahuktava. Ima li tu uopće kraja? Klima - aktivisti nam svojim neuobičajenim akcijama remete svakodnevicu. Silne poplave u domovini, potresi i ne znam što nas još sve čeka.

U svemu tome ima i neuobičajenih,

divnih vijesti. Izdvojio bih adventske mise - zornice s kojima smo započeli prošli advent. Svakog jutra radnim danima u 6 sati oko 300 ljudi slavilo je Boga svetom misom zornicom. Humanitarna akcija korizmenim petcima, skupljanje dobrovoljnih novčanih priloga za žrtve potresa koji je početkom veljače ove godine pogodio dijelove Sirije i Turske, pokazala je svu veličinu, otvorenost srca mnogih dobrih duša. Naša crkva Devet zborova andeoskih Am Hof je, Bogu hvala, nedjeljom dobrano popunjena. Valja nam se prepustiti u ruke Božje, ali i zasukati rukave, a prije toga se dobrano odmoriti na moru, na kopnu...

IMPRESSUM

Ureduje i odgovara: Hrvatska katolička misija Beč (Kroatische katholische Mission Wien)
1010 Wien, Schulhof 1 | tel.: (01) 533 81 36 | 533 83 94 | fax: (01) 533 30 19
E-mail: hkm@hkm-wien.at | www.hkm-wien.at

Urednik i lektura: fra Josip Koren
Grafičko oblikovanje: mr. sc. Željko Batarilo, prof. | Tisk: Flyeralarm Wien
Foto: Freepik, HKM, Ilija Kuprešak

RIJEĆ BISKUPA SKANDINAVIJE O SPOLNOSTI

Biskupi iz pet skandinavskih zemalja objavili su pismo o tradicionalnom kršćanskom učenju o spolnosti.

Znak Božjega saveza sa čovjekom – duga, u naše se vrijeme smatra simbolom pokreta koji je istodobno politički i kulturni. Prepoznajemo sve što je plemenito u težnjama ovog pokreta. Dijelimo te stavove u mjeri u kojoj govore o dostojanstvu svih ljudskih bića i njihovo čežnji da budu primijećeni. Crkva osuđuje nepravednu diskriminaciju bilo koje vrste, uključujući i diskriminaciju na temelju spola ili seksualne orijentacije. Međutim, izjavljujemo da se ne slažemo kad taj pokret iznosi pogled na ljudsku prirodu koji apstrahira od utjelovljenog integriteta osobnosti, kao da je fizički spol slučajan, ističe se u pismu skandinavskih biskupa objavljenog u cijelosti na mrežnim stranicama Skandinavske biskupske konferencije na deset jezika.

Biskupi pritom ističu kako se protive tome da se takvo stajalište nameće djeci ne kao smjelu hipotezu nego dokazuju istinu, kad ga se nameće maloljetnicima kao težak teret samoodređenja za koji nisu spremni. Zanimljivo je to, primjećuju biskupi, da naše društvo koje je intenzivno svjesno tijela tijelo zapravo shvaća olako, odbijajući ga vidjeti kao značaj identiteta, kao značajnu vrijednost identiteta, pretpostavljajući da je jedina stvarna samosvijest ona koju proizvodi subjektivna samopercepcija, kako se konstruiramo prema vlastitoj slici, primjećuju biskupi.

Stvarnost naših života obuhvaća naše proturječnosti i rane. Biblija i životi svetaca pokazuju da naše rane mogu, milošću, postati izvori ozdravljenja za nas same i za druge. Slika Božja u ljudskoj naravi očituje se u komplementarnosti muškog i ženskog. Muškarac i žena stvoreni su jedno za drugo: zapovijed plodnosti povezana je s tom uzajamnošću, posvećenom u bračnom jedinstvu. U Svetome pismu brak muškarca i žene postaje slika Božjeg zajedništva s ljudskim rodom, koje će prisjeti svojoj punini na Jaganjčevoj svadbi na kraju vremena. To ne znači da je takvo sjedinjenje za nas lako ili bezbolno. Nekima se to čini nemogućom opcijom. Na intimnijem području, integracija muških i ženskih značajki unutar nas može biti teška. Crkva to prepoznaće. Ona želi zagrliti i utješiti sve koji prolaze kroz nevolje, pišu biskupi.

U gostoljubivom zajedništvu Crkve ima mjesta za sve. Crkva je, kaže jedan drevni tekst, ‘Božje milosrđe koje silazi na čovječanstvo’. To milosrđe nikoga ne isključuje. Ali postavlja visoki ideal. Ideal je zapisan u zapovijedima, koje nam pomažu da nadrastemo preuske predodžbe o sebi samima. Pozvani smo postati nove žene i muškarci.

U svima nama postoje elementi kaosa koje treba uređiti. Sakralna pričest pretpostavlja dosljedno življeni pristanak na uvjete saveza zapečaćenog u Kristovoj Krvi. Može se dogoditi da katolik zbog određenih okolnosti na neko vrijeme ne može primati sakramente. On ili ona stoga ne prestaju pripadati Crkvi. Iskustvo unutarnjeg egzila obuhvaćeno vjerom može dovesti do dubljeg osjećaja

Crkva osuđuje nepravednu diskriminaciju bilo koje vrste, uključujući i diskriminaciju na temelju spola ili seksualne orijentacije. Međutim, izjavljujemo da se ne slažemo kad taj pokret iznosi pogled na ljudsku prirodu koji apstrahira od utjelovljenog integriteta osobnosti, kao da je fizički spol slučajan.

pripadnosti. Izgnanici često ispadnu takvima u Svetom pismu. Svatko od nas mora proći put egzodusa, ali na tom putu nismo sami.

Kao vaši biskupi ovo naglašavamo: tu smo za sve, da pratimo sve. Čežnja za ljubavlju i potraga za spolnom cjelovitošću dodiruju ljudska bića u njihovoј dubini. Na tom smo području ranjivi. Na putu prema cjelovitosti potrebno je strpljenje, a u svakom koraku naprijed radost. Rast u mudrosti i vrlini je organski. To se događa postupno. U isto vrijeme, rast – da bi bio plodan – mora težiti cilju. Naše poslanje i zadaća kao biskupa je ukazivati na miran, životvorni put Kristovih zapovijedi, isprva uzak, a kako napredujemo sve širi. Razočarali bismo vas kad bismo ponudili manje; nismo zaređeni zato da propovijedamo vlastite male ideje, pišu biskupi.

I u vremenima kušnje okružuje nas znak prvog Božjeg

Protivni smo tome da se takvo stajalište nameće djeci ne kao smjelu hipotezu nego dokazuju istinu, kad ga se nameće maloljetnicima kao težak teret samoodređenja za koji nisu spremni.

saveza. Poziva nas da tražimo smisao našeg postojanja, ne u djelićima dugine svjetlosti, već u božanskem izvoru punog, raskošnog spektra, koji je od Boga i poziva nas da budemo slični Bogu. Kao učenici Krista, koji je Božja Slika, ne možemo svesti dugin znak na bilo što manje od životvornog saveza između Stvoritelja i stvorenja. Bog nam je podario velika i dragocjena obećanja, tako da po njima možemo imati udjela u božanskoj naravi. Božja slika utisнутa u naše biće poziva na posvećenje u Kristu. Svaki prikaz ljudske želje koji postavlja ljestvicu nižu od ove je neprikladan s kršćanskog gledišta, ističe se u pismu.

Sada se, upozoravaju skandinavski biskupi, mijenjaju pojmovi o tome što znači biti ljudsko, pa tako i spolno biće. Ono što se danas uzima zdravo za gotovo sutra može biti odbačeno. Svatko tko puno ulaže u prolazne teorije izlaže se opasnosti da na kraju ostane teško povrijeđen. Trebaju nam duboki korijeni. Pokušajmo, dakle, usvojiti temeljna načela kršćanske antropologije dok prijateljski, s poštovanjem, pružamo ruku prema onima koji se zbog njih osjećaju otuđenima. Dužni smo Gospodinu, sebi i našem svijetu dati račun o onome u što vjerujemo i zašto vjerujemo da je to istina, pozivaju skandinavski biskupi u svom pismu.

U Pismu se nudi i nekoliko savjeta onima koji su zbnjeni tradicionalnim kršćanskim učenjem o spolnosti. „Prvo: Pokušajte se upoznati s Kristovim pozivom i obećanjem, bolje ga upoznati kroz Svetu pismo i molitvu, kroz liturgiju i proučavanje cjelovitog nauka Crkve, a ne samo njegovih manjih dijelova. Sudjelujte u životu Crkve“, savjetuju biskupi.

„Kao drugo, dodaju, “razmotrite ograničenja čisto sekularnog diskursa o spolnosti. Treba ga obogatiti. Trebamo odgovarajuće uvjete da govorimo o ovim važnim stvarima.“ Crkva će “moći dati dragocjen doprinos ako obnovimo sakralnu prirodu spolnosti u Božjem planu, ljepotu kršćanske čistoće i radost prijateljstva, što nam omogućuje da vidimo da se može pronaći velika, oslobađajuća intimnost također i u neseksualnim odnosima.“ Pastoralno pismo skandinavskih biskupa o ljudskoj spolnosti čitalo se na Petu korizmenu nedjelju, 26. ožujka u katoličkim crkvama u Švedskoj, Norveškoj, Finskoj, Danskoj i na Islandu.

Pismo su potpisali kardinal Anders Arborelius, biskup Stockholma u Švedskoj, zatim iz Norveške biskup Trondheima Erik Varden, biskup Tromsøa Berislav Grgić i biskup Oslo Bernt Eidsvig; iz Danske kopenhaški biskup Czeslaw Kozon; s Islanda biskup Dávid Tencer iz Reykjavika i biskup u miru Pierre Bürcher iz Reykjavika te iz Finske o. Marco Pasinato, apostolski administrator iz Helsinkija.

Informativna katolička agencija (IKA)

MISE ZORNICE

Zornice treba održavati svake godine, jer rano ustajanje i početak dana s Bogom vrijede više nego li svo zlato i srebro ovoga svijeta

Hoćemo li uvesti *mise zornice* u našoj crkvi u adventu? S tim pitanjem došao je pred nas fratre i časne sestre sredinom mjeseca studenog 2022. godine najmlađi naš član - fra Darko. U diskusiji je bilo glasova za i protiv. Prevladalo je: *pokušajmo!* Oglasili smo u crkvi o našoj namjeri 13. 11. i s nestrpljenjem čekali ponedjeljak, 28. 11., prvu misu zornicu. Bilo je prekrasno vidjeti ca. 250 vjernika koji su došli prvog dana u 6 sati u crkvu. Tema prvog dana kratkog nagovora bila je iz Psalma 122,1, *Obradovah se kad mi rekoše, hajdemo u dom Gospodnji.*

Svakog dana pratila nas je kroz došašće druga misao iz Sv. Pisma, koja nas je hrabrla, jačala, nosila, uzdizala i tako pripremala za Božić. Pjevali smo iz dna duše adventske pjesme, a na orguljama nas je pratila s. Ivana. Broj redovitih sudionika je narastao na ca. 300. Svaki tjedan drugi je svećenik predvodio sv. misu i tumačio na svoj način čitanja dotičnog dana. Fra Darko i s. Lucija su se s mladima (FRAMOM) iskazali u kuhanju čaja i kave, te smo poslje zornica imali u župnoj dvorani druženje za one koji nisu moralni odmah na posao.

Svi smo mišljenja da zornice treba održavati svake godine, jer rano ustajanje i početak dana s Bogom vrijede više nego li svo zlato i srebro ovoga svijeta.

Uredništvo

ODRŽANA DUHOVNA OBNOVA ZA BOŽIĆ

U našoj smo Misiji u četvrtak, 15. 12. 2022. godine imali duhovnu obnovu koju je vodio fra Dario Mican, franjevac koji je na poslijediplomskom, doktorskom studiju u Münchenu.

U propovijedi je na temelju evanđelja fra Dario predstavio lik Ivana Krstitelja kojega sam Isus opisuje ne kao proroka, nego više od proraka, onoga koji pripravlja put Gospodinu i nitko nije među rođenima od žene veći od njega. Propovjednik je naglasio kako je s Isusom Kristom započelo novo vrijeme, vrijeme Kraljevstva Božjega, u kojem vrijede drugačija mjerila. Temeljna vrlina u Kraljevstvu Božjem jest služenje, jer i sam Isus je došao *ne da bude služen, nego da služi i šalje svoje učenike služiti*. No, često se umjesto služenja okrenemo u posluživanje, pa se tako i poslužimo Bogom samo kada nam ide loše, prijateljima kada nam treba određena usluga, situacijom kako bismo stekli nešto za svoju korist. Na koncu propovijedi rekao je da zagledani u Isusa Krista idemo njegovim putem, putem služenja.

Na nagovoru nakon mise, fra Dario je kratko protumačio Krstiteljev poziv: *Obratite se jer približilo se Kraljevstvo nebesko. Ovo je uistinu Onaj o kome proriče Izaija prorok: Glas viće u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!* Na temelju tri glagola – obratiti se, bdjeti i pripraviti, fra Dario je približio vjernicima smisao, značenje i današnje izazove došašća.

Na kraju je pozvao vjernike da svakodnevno poistovjećuju svoje misli, riječi i djela s Kristovim, jer on nam

Često se umjesto služenja okrenemo u posluživanje, pa se tako i poslužimo Bogom samo kada nam ide loše, prijateljima kada nam treba određena usluga, situacijom kako bismo stekli nešto za svoju korist.

je jedini istinski i pravi Učitelj i Spasitelj.

Duhovna obnova završila je euharistijanskim klanjanjem, nakon kojeg je uslijedilo druženje u župnoj dvorani uz punč, čaj i razgovor.

Glazbeni dio animirao je zbor mlađih Misije. U petak je fra Dario naše mlade Framaše potaknuo na služenje u bratstvu, te kroz zanimljiv primjer bicikla i njegovih dijelova pokazao kako su svi bitni.

U subotu na SmsMu (susret mlađih subotom u Misiji) fra Dario je govorio o tome je li vjera dar ili opterećenje.

Uredništvo

KORIZMENO VRIJEME U NAŠOJ MISIJI

Prekratko je vrijeme koje provodimo na ovoj zemlji, da bismo s nekim bili u zavadi, makar samo jednu noć. Kolike li blagosti, milosti, ako živim u miru s onima koje mi Bog svaki dan šalje na moj životni put.

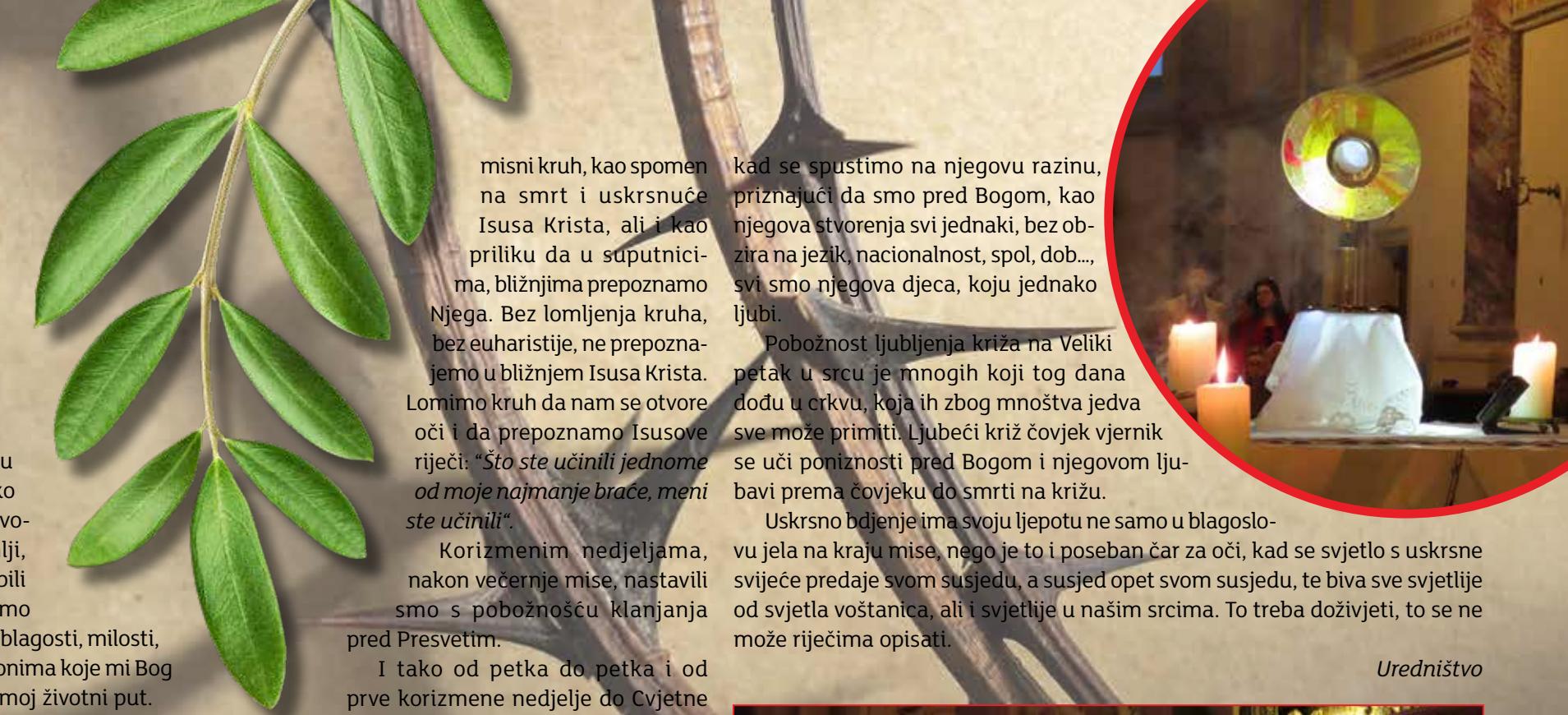
Prvi dan korizme, Pepelnica, Čista srijeda na večer privuče u našu crkvu mnoštvo vjernika na obred pepeljenja. *Sjeti se čovječe da si prah i da se u prah vraćaš, ali Gospodin će te uskrisiti u posljednji dan, ili Obrati se i vjeruj evanđelju,* riječi su koje svećenik izgovara posipajući pepelom naše glave u znak naše želje za obraćenjem.

Nedjeljom, a napose petkom pri-

je večernje mise u korizmi crkva je dupkom puna vjernika koji iz godine u godinu dolaze na pobožnost križnog puta. Promišljajući o žrtvi Isusovo na križu za naše grijeha i sami lakše podnose svagdašnje male i velike križeve koji im tiše slabašna ramena. Tu se donose odluke, da ćemo biti bolji, da rezljiviji u ljubavi prema bližnjemu, da ćemo nositi teret jedni drugima. Tu se odlučuje o odricanju od grijeha svake

vrste i prihvatanju dobra, jer prekratko je vrijeme koje provodimo na ovoj zemlji, da bismo s nekim bili u zavadi, makar samo jednu noć. Kolike li blagosti, milosti, ako živim u miru s onima koje mi Bog svaki dan šalje na moj životni put.

Nakon križnog puta slijedi sv. misa, gdje lomimo kruh, euharistijski,

misni kruh, kao spomen na smrt i uskrsnuće Isusa Krista, ali i kao priliku da u suputnicima, bližnjima prepoznamo Njega. Bez lomljenja kruha, bez euharistije, ne prepoznamo u bližnjem Isusa Krista. Lomimo kruh da nam se otvore oči i da prepoznamo Isusove riječi: *„Što ste učinili jednome od moje najmanje braće, meni ste učinili.“*

Korizmenim nedjeljama, nakon večernje mise, nastavili smo s pobožnošću klanjanja pred Presvetim.

I tako od petka do petka i od prve korizmene nedjelje do Cvjetne nedjelje, kad držeći u ruci maslinove grančice, koje smo i ove godine ubrali u Dalmaciji, slavimo svečani ulazak

kad se spustimo na njegovu razinu, priznajući da smo pred Bogom, kao njegova stvorenja svi jednaki, bez obzira na jezik, nacionalnost, spol, dob..., svi smo njegova djeca, koju jedнако ljubi.

Pobožnost ljubljenja križa na Veliki petak u srcu je mnogih koji tog dana dođu u crkvu, koja ih zbog mnoštva jedva sve može primiti. Ljubeći križ čovjek vjernik se uči poniznosti pred Bogom i njegovom ljubavlju prema čovjeku do smrti na križu.

Uskrsno bdjenje ima svoju ljepotu ne samo u blagoslovu jela na kraju misne, nego je to i poseban čar za oči, kad se svjetlo s uskrsne svjeće predaje svom susjedu, a susjed opet svom susjedu, te biva sve svjetlijе od svjetla voštanica, ali i svjetlijе u našim srcima. To treba doživjeti, to se ne može riječima opisati.

Uredništvo

Isusov u Jeruzalem, u misterij početka muke i smrti njegove.

Lijepo je bilo doživjeti slavlje Večere Gospodnje na Veliki četvrtak, kad nas je svećenik, perući noge dvanaestorici mladića, podsjetio da se i mi često puta u životu moramo snishoditi, spustiti se s naših tronova vladanja nad drugima i priznati da je veća radost na zemlji i u nebu kad bližnjega ne gledamo s visoka, nego

VELIKI ČETVRTAK U NAŠOJ MISIJI

Ove godine misno slavlje na Veliki četvrtak predslavio je najmlađi član naše franjevačke zajednice u Austriji, fra Siniša Pucić, koji je od jeseni 2022. misionar u Hrvatskoj katoličkoj misiji Linz. Uz njega, tu je bio i fra Vjeko Lazić, voditelj HKM Linz, fra Ilija Mijatović, voditelj HKM St. Pölten, fra Josip Sedlar, student crkvenog prava iz Rima, kao i domaći svećenici. Ostali misionari iz Salzburga i Graza zbog obaveza nisu mogli doći.

Fra Siniša je u propovijedi izrekao: *Kad su ljudi žalili umiruće od raznih bolesti za koje je brinula sv. Majka Terezija, rekla im je da je samoća najteža bolest koja zadesi čovjeka. Smisao i ljepota njezinog potpunog predanja umirućima od gube i drugih teških bolesti, nije bila da ih spasi od toga, već da ih izlječi od toga da s ovog svijeta u teškim mukama i agoniji odlaze sami, bez ikoga svoga.*

Sve je više nas Hrvata ovdje u Austriji, ali gotovo da i nema barem pokušaja da se neki mladić u svojoj obitelji oduševi za redovnički i svećenički poziv. Isto je tako i sa ženskim duhovnim zvanjima.

Dragi prijatelji, bez svećenika nema euharistije, nema Crkve.

Najljepša slika našega trojedinog Boga jest – zajedništvo. Zajedništvo Oca, Sina i Duha Svetoga, ali i zajedništvo Boga i čovjeka. Bog je stvorio čovjeka za sebe, jer nije htio vječnost bez nas. Iako smo grijehom povrijedili taj savez ljubavi s našim Stvoriteljem, On nije odustao od nas. Kako kaže sv. Ivan, Bog je tako ljubio svijet da nam je dao svoga sina Isusa. Kada je došao njegov čas da izvrši otajstvo spasenja palog čovjeka, nije htio biti sam u tome, bez nas. Izabrao je Pashu, židovski blagdan zajedništva. Starozavjetno žrtveno janje zamjenjuje Sin Božji, ustanovljuje euharistiju, najčudesniji način da se hranimo Njime, da ostanemo u Njemu i On u nama, te nas jedino tako svijet nikako ne može odvojiti od Njegove ljubavi.

Brate i sestro, i ti i ja smo kao Crkva ovdje s Isusom u dvorani posljednje večere,

dok nam u srcu odzvanjanju riječi: „...budući da je ljubio svoje, do kraja ih je ljubio.“ Do kraja nas je ljubio. Pokazao nam je primjer djelotvorne ljubavi: učitelj učenicima pere noge, postaje sluga ljubavi prema svakom čovjeku, i prema izdajici Judi, kukačici Petru, odanom Ivanu..., tebi i meni..., da bi imali udjela u vječnom kraljevanju s Njime. Najradije bismo pobjegli od idealna služenja svojim bližnjima i pridružili se svjetovnim vrijednostima poput vladanja, hedonizma, konzumerizma, ugađanja sebi, sebičnosti i oholosti. Ako mu ne dopustimo da nas opere, prvo od naših grijeha, a zatim od želje da budemo služeni, a ne da služimo, nismo Njegovi učenici, ostajemo sami u dubokoj tami izvan dvorane zajedništva ili još gore, u društvu s Judom i onima koji više ljube sebe nego Boga i bližnjega.

A Crkva je stvorena i pozvana da bude za-Jedno, za Onoga koji je jedan jedini kome treba služiti u ljubavi, te i sa svakim bratom i sestrom bez čije blizine, molitve i pomoći nismo jedno u Kristu, u njegovoju otkupiteljskoj žrtvi. „Uzmitite i jedite... Uzmite i pijte...“ Koliko puta smo čuli ovu zapovijed, a da nismo do kraja shvatili smisao ovih Isusovih riječi, koji nas želi potpuno uključiti u ovu gestu darivanja, dara, življena života, potrošena, istrošena za druge. Kako živimo svoje euharistijsko poslanje čim izađemo iz crkve? Sa željom da se do kraja potrošimo, da budemo Svetohranište, bogonosci, osobito onima koji još nisu upoznali Božju ljubav, ili pak da sami sa sobom i sami za sebe uživamo otajstvene Božje darove, skriveni u svoja četiri zida, bez da išta od toga dijelimo..., a to je put u vlastitu propast u koju nesvesno povlačimo one kojima smo darovani.

Danas je osim euharistije, Isus ustanovio i sakrament svetog reda. Nikad veću krizu svećeništva nego što je današnja promatramo s razli-

čitim pogledima. I dok su mnogi kršćani skroz ravnodušni na to, ili još gore, kritizerski raspoloženi prema tom malom broju svećenika što nas ima, osobito u Europi, malo stado ipak moli Gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju. Osobito su Bogu drage molitve onih majki koje mole, da, ukoliko Bog tako želi, milostivo skrene pogled na njihove sinove i pozove ih za svoje svećenike. Sve je više nas Hrvata ovdje u Austriji, ali gotovo da i nema barem pokušaja da se neki mladić u svojoj obitelji oduševi za redovnički i svećenički poziv. Isto je tako i sa ženskim duhovnim zvanjima. Dragi prijatelji, bez svećenika nema euharistije, nema Crkve. Zahvalimo Gospodinu za sve dobre i pravedne svećenike, ponizne i slične Isusu! Hvala i za one slabe, koji ga zatajuju i otvaraju neprestano rane Njegove Ljubavi! Hvala za svećenika koji nas je krstio i dao prvu pričest; koji nam je praštao grijeha dajući nam Božje milosrđe i ljubav! Hvala i za slabe svećenike, krhke! Hvala za svećenike koji ponavljaju Judin misterij: oni nas sjećaju da je čitava Crkva sačinjena od grešnika i upravlja se ne ljudskom snagom, nego snagom Božjom.

Euharistija je škola Božje ljubavi za nas. Molimo za oprost za svaku proslavljenu misu bez oproštenja, bez ljubavi: to je stalni povratak Jude. To je izdaja. Molimo za oprost za sve nagrđene mise, ismijane, zanemarene: to je naša sljepoća, naša tvrdoća srca.

Perući noge mi danas želimo, o Gospodine, izći iz ravnodušnosti i obnoviti želju da te slijedimo na putu bratske ljubavi. I dok slaveći Kristovo spasiteljsko djelo, dok se radujemo jedni drugima, zajedno krenimo nakon ovog svetog susreta u naš Jeruzalem, onima koji Krista ne poznaju, koji ga odbacuju kao i sve one koji su Kristovi, onima koji boluju od sameće, a takvih je sve više i u našim obiteljima i zajednicama vjernika. Amen!

Nakon nagovora pristupilo se drevnom obredu pranja nogu. U spomen na Isusovu posljednju večeru i na primjer služenja koji je Isus ostavio, misnik je poput Isusa, hodeći od jednog do drugog apostola prao im noge. Apostoli su ovaj put bili u likovima 12 mladića, koji su aktivni u Misiji.

Uredništvo

HUMANITARNA, KORIZMENA AKCIJA NAŠE MISIJE

Pomoć žrtvama potresa u Siriji i Turskoj

Godine 2022. smo kroz korizmene petke, milostinju koja se sa kupila prigodom pobožnosti križnoga puta, namijenili i predali slike razornog potresa koji je pogodio južnu i središnju Tursku, te sjevernu i zapadnu Siriju 6. veljače, kada je smrt pod ruševinama zgrada našlo preko 60 tisuća ljudi.

Hrvatska katolička misija Beč prikupila

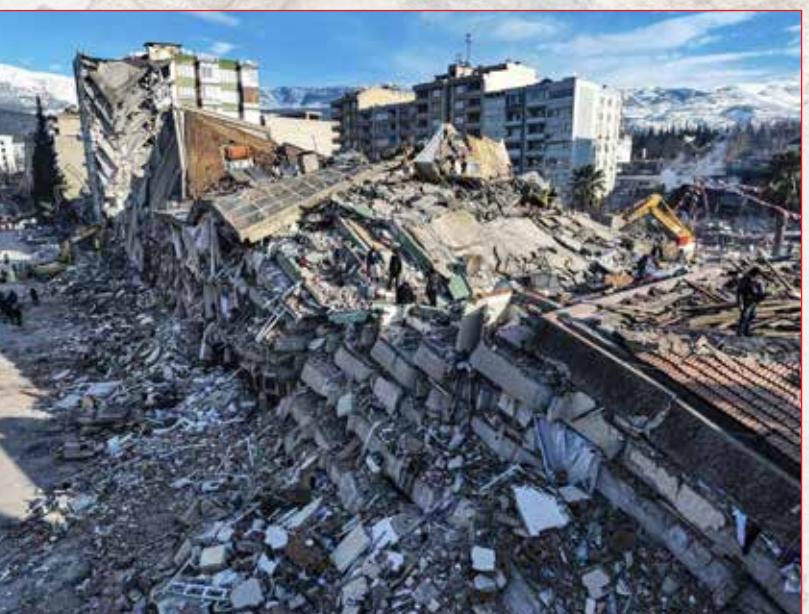
25.078 eura - najviše od svih župa u Austriji

I ovaj put srca vjernika su se otvorila, pokazalo se suošjećanje s patnicima, ruke i novčanici su se otvorili, te smo na kraju akcije izbrojili 25.078 eura. Deset tisuća eura smo uplatili na račun katoličke organizacije Austrije Missio koja djeluje i u Turskoj, a ostatak na račun zaklade Korbgemeinschaft, koju je pokrenuo i iz Beča ju vodi melkitski svećenik dr. Hanna Ghoneim, koji potječe iz Sirije, a često zbog pružanja pomoći putuje u Siriju.

Vrativši se nakon potresa u Beč, izjavio je: „Nakon ratnih trauma, panika od potresa je svima još u kostima. Potres je humanitarno stanje u Siriji učinio još gorim: Nema struje, grijanja, mnogi su bez krova nad glavom...“

Našoj se zajednici posebno zahvalio rekavši da smo župa koja je od svih župa u Austriji poddarila najveći iznos. U ime onih koji su barem malo osjetili olakšanje kroz pruženu im pomoći, od srca zahvaljujem.

fra Josip

DUHOVNA OBNOVA MISIJSKOG MJEŠOVITOG ZBORA

Uoci blagdana Sv. Josipa, 18. 3. 2023., mješoviti zbor naše Misije, zajedno sa članovima svojih obitelji imao je jednodnevnu korisnu duhovnu obnovu koja se održala u crkvi Wallfahrtskirche Maria Grün. Tema duhovne obnove bila je *Put križa uz prometne znakove*. Voditeljica obnove bila je s. Ivana Džambas, koja je obnovu započela kratkim razmatranjem o životnom križu i znakovima koje nam Bog šalje u našem životu, a poslije se nastavilo s pobožnosti putu križa.

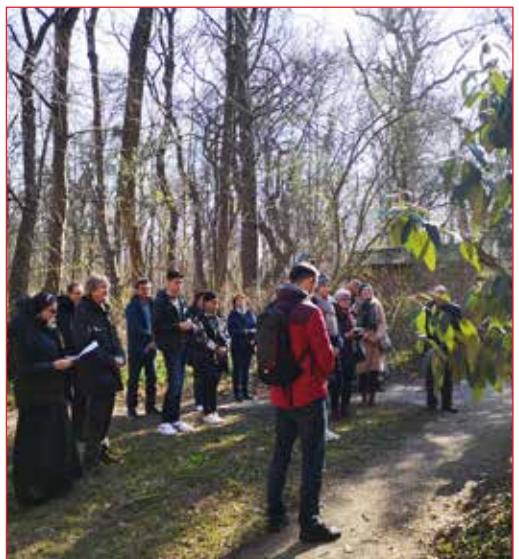
Kao što u prometu treba poštivati znakove kako bismo došli sigurno do cilja, tako i u životu moramo i trebamo upoznati i prihvati smjernice Isusa Krista, koji je jedini put, kako bismo došli do konačnog cilja, vječnog

Križ nije smrt Boga, nego rađanje Ljubavi u svijetu

Naočigled neizrecive patnje šutnja je često primjerena. Kako često čovjeku odgovori stanu u grlu, kako je teško sricati utjehu, svatko je mogao iskusiti u vlastitom životu suočen s bolešću i smrću, suočen s pitanjima "zašto" i "čemu". No upravo i iskustvo tih krajnjih ljudskih situacija sili na riječ, sili na razjašnjavajući, utješni, konstruktivni jezik. Na tuzi je potreban rad, a on je uza svu materijalnu i duševnu pomoć u bitnome jezično strukturiran. U svjetlu Kristova križa kršćanin ne stoji nijemo, bez odgovora, premda upravo ovdje valja upozoriti da se treba kloniti svega onoga što bi bilo puka formula. Kršćanin ne stoji nijem kada pušta da govori Raspeti. (Hans Küng)

Mario Plavčić

života. Križ je objavljanje. On nam ne objavljuje makar što, već Boga i čovjeka. Otkriva nam tko je Bog i što je s čovjekom. Križ nije smrt Boga nego trenutak u kojemu se lomi krvna ljevica čovještva koje je Bog uzeo i započinje izljev ljubavi koja obnavlja čovještvo! Iz križa se rađa Pavlov novi život, iz križa se rađa Augustinovo obraćenje, iz križa se rađa sretno siromaštvo Franje Asiškog, iz križa se rađa čudesna ljubav Majke Terezije, iz križa se rađa revolucija ljubavi; zato križ nije smrt Boga, nego rađanje Ljubavi u svijetu.

Duhovna obnova završila je s misom u kapelici koju je predvodio fra Darko Grmača.

Na križu vise mnogi: ne samo propali revolucionari, zatvorenici, osuđenici na smrt, ne samo neizlječivo bolesni, u potpunosti posrnuli, oni umorni od života, oni koji zdvajaju zbog sebe i zbog svijeta. Na križu vise mnogi: mučeni brigama i mučeni od bližnjih, pritisnuti zahtjevima i iznurenim dosadom, pritješnjeni strahom i otrovanim mržnjom, od prijatelja zaboravljeni i od medija prešućeni... Da, ne visi li svatko na svom vlastitom križu?

LEGIONARSKO OBEĆANJE

Svake godine oko 25. ožujka, legionari se posvećuju Gospu, svojoj Kraljici i zapovjednicima. Ta svečanost se naziva Aries i to je središnja godišnja legijska svečanost, gdje legionari ponovno Gospu obećavaju svoju vjernost i mole je za pomoć i blagoslov. Taj čin i izgovorene riječi: „Sav sam Tvoj (sva sam Tvoja) Kraljice i Majko moja sve što imam Tvoje je“, su u biti u kratkoj verziji obnova legionarskog obećanja.

Aries je skupna zajednička posveta svih legionara jedne Kurije ili drugog većeg legijskog vijeća. Dok je legionarsko obećanje jedan osobni izgovoren ugovor između legionara i Duha Svetoga. Kao što je Majka Božja na upit anđela kod navještenja rekla anđelu „evo me“ i dobila obećanje da će je sila Svevišnjega osjeniti i tako postala zaručnica Duha Svetoga i legionar izgovara svoje obećanje upućeno Duhu Svetom. Gdje je Marija tu je i Duh Sveti, tako i legionar izgovara riječi: „Stojim pred Tobom kao Marijin vojnik i njezino dijete i svjedočim da sam posve ovisan o tebi. Ti si majka moje duše.“

Ove i druge rečenice je i naša nova sestra Nikolina Krnić 5. travnja 2023., izrekla svojoj i našoj nebeskoj Kraljici po Dušu Svetome. Nakon probnog vremena od tri mjeseca ili šest mjeseci, legionar se svojim obećanjem svečano prima u aktivno članstvo Marijine legije. To je jedan veliki korak pun emocija, ali i milosti, jedan čin gdje svoj život stavljamo u Gospine ruke. Kako je rekla s. Nikolina: „To je za mene bilo (iako nisam uodata), kao kada dvoje odluče svoju vezu ovjekovječiti sakramentom braka. Za mene je velika čast i odgovornost biti Gospin vojnik.“

Majka Božja mijenja svoju djecu iako toga nismo ni svjesni, jer želi da se po nama njen Sin proslavi. Kao što su se apostoli odvazili poslije Duhova, potpuno biti Isusovi i krenuli su u svijet navještati Kraljevstvo Božje, tako i legionar zajedno s Marijom kaže Dušu Svetome: „Evo službenice Božje“.

Kao što ni Majka Božja niti apostoli nisu znali što ih čeka,

odlučili su Isusa donijeti svijetu. Tako i naša s. Nikolina, svojim srcem, talentima, molitvama, apostolatom, odricanjem, primjerom, želi da se Isus proslavi da ga osobe upoznaju i zavole, kao što ga je i ona sama upoznala svojim obraćenjem. Taj dar radosti i ljepote, biti u potpunosti Isusov, ne može zadržati samo za sebe već mora Isusa donijeti svijetu.

Naša legijska obitelj je postala bogatija za još jednog člana. Jer sama s. Nikolina reče: „U Beču nemam bliže obitelji, a Gospa mi je podarila novu braću i sestre.“

Dobro nam došla sestrice.

s. Lucija Peko

Stojim pred Tobom kao Marijin vojnik i njezino dijete i svjedočim da sam posve ovisan o tebi. Ti si majka moje duše.

SLAVLJE SAKRAMENTA SV. POTVRDE U NAŠOJ MISIJI

s. Dragana

U subotu, 6. svibnja 2023. svečano smo pod dvije slete mise proslavili primanje sakramenta svete potvrde. Sakrament potvrde primilo je 183 krizmanika, a podijelio ga je mostarsko-duvanjski biskup Petar Palić.

*Djeca sada svoje krštenje
završavaju u sakramenu potvrde
i bit će poslani kao misionarski
učenici u našoj voljenoj Crkvi*

U koncelebraciji su bili franjevac trećoredac fra Marko Neretljak te franjevci koji djeluju u Misijsi: fra Radovan Čorić, fra Josip Koren, fra Marko Vuković i fra Darko Grmača. Riječi pozdrava i dobrodošlice biskupu Petru uputili su krizmanici Sebastijan Zečević i Matea Marjanović, a cvijeće mu je uručila krizmanica Leticija Topić. Nakon krizmanika biskup je u ime HKM Beč pozdravio i fra Josip Koren, voditelj. Nakon uvodnih pozdrava dobrodošlice biskup je započeo sveto misno slavlje. Čitanjem i pjevanjem oву svečanost uljepšali su sami krizmanici kao i naši zborovi. Pjevanje na prvoj svetoj misi animirao je zbor mladih, a na drugoj svetoj misi pjevao je mješoviti župni zbor.

Riječi homilije koju nam je uputio biskup Petar Palić bile su različite na oba dva misna slavlja, ali obje su bile pune pastirske topline i blizine te brige za sve nas. Biskup je naglasio tri riječi po kojima bismo lakše mogli shvatiti što danas primamo: pripadati, vjerovati i postati. Katolička crkva je Božja obitelj koja diše, zajedništvo Duha Svetoga, Božja kuća, Kristovo tijelo, gdje svatko od nas ima svoju ulogu i poslanje. Pripadnost Crkvi treba shvatiti ozbiljno, rekao je biskup, jer djeca sada svoje krštenje završavaju u sakramenu potvrde i bit će poslani kao misionarski učenici u našoj voljenoj Crkvi. Vjerujemo u Isusa Krista, u Duha Svetoga, koji s Ocem i Sinom čini Trojstvo, vjerujemo da kruh i vino tijekom svete mise postaju tijelo i krv Isusova. Vjerujemo da je Sveti Pismo živa Riječ Božja, a svoje vjerovanje slavimo na svetoj misi. Postati – u potvrdu bivamo opečaćeni Duhom Svetim i poslani smo biti misionari u ovom svijetu. Po potvrdi smo Kristova prisutnost u ovom svijetu. Biskup je završio riječima da moramo imati snažne učenike misionare da bismo mogli ući u svijet i ispuniti ga svjetлом i mirisom Kristovim.

Roditelji, djeci svojim životom pokažite prave vrijednosti, po kojima pripadamo Kristovoj Crkvi

Roditeljima je poručio da djeci svojim životom pokažu prave vrijednosti, po kojima pripadamo Kristovoj Crkvi.

Na kraju svete mise fra Josip je zahvalio vjeroučiteljima koji su vodili krizmanike kroz ovu godinu: fra Marku, fra Darku i s. Dragani, zahvalio je zboru mlađih kao i župnom mješovitom zboru. Sestrama Nikolina i Ivani, koje su uredile crkvu kao i s. Luciji koja nas je kroz sve vrijeme hranila i pazila na nas. Fra Radovanu koji je bogatstvom i jačinom svoga glasa učinio ovo slavlje posebnim.

Na samom kraju zahvalio je ocu biskupu Petru koji nas je pastirski pohodio te podijelio sakrament krizme našim krizmanicima. Nakon fra Josipove zahvale, u ime naše Misije dvoje krizmanika, Katarina Gojmerac i Luka Piplica uručili su biskupu poklon košaru s bećkim i austrijskim slatkim proizvodima. Na kraju svete mise nam se obratio biskup zahvalivši fra Josipu na dobrodošlici i pozivu za podjelu sakramenta potvrde, franjevcima i sestrama koji ovdje djeluju te svemu Božjem narodu, napose krizmanicima i njihovim roditeljima.

SLAVLJE PRVE SV. ISPOVIJEDI

Lijepo je uvijek na slavlju primanja prve sv. pričesti, ali tom slavlju prethode pripreme, dugotrajne, kroz godinu dana, kao i neposredne od tri dana prije samog slavlja. Svaki put na te neposredne pripreme pozovemo uz kandidate za prvu pričest i njihove roditelje. Te se pripreme sastoje u tome da svi dođu na večernju sv. misu u srijedu, četvrtak i petak. Kroz ta tri dana svećenici govore o značenju prve pričesti, a vjeroučiteljice uvježбавају с djecom pjevanje, recitiranje i sve ostalo što je potrebno za samo slavlje koje je u subotu.

U četvrtak i petak od 17 do 18 sati kandidati pristupaju sakramenu prve sv. ispovijedi. Nije to jednostavno za djecu. Hoću li znati reći svoje grijeha?, a napose, hoću li znati izmisliti „kajanje“? Kod ponekog djeteta uz silno uzbuđenje, a ponekad i strah, poteku i suze.

Ali, na kraju sve je i ovaj put lijepo završilo, a mi ispovjednici smo međusobno komentirali kako su se djeca lijepo ispovijedala, a vjeroučiteljice, časne sestre Nikolina, Dragana i Ivana su blistale od radosti.

Uredništvo

SLAVLJE PRVE SVETE PRIČESTI U NAŠOJ MISIJI

s. Dragana

Čistina i bjelina dječjih duša zablistala je našom crkvom na Am Hofu i okitila je sa 108 prvopričesnika.

Roditelji, usmjeravajte djecu Dobru, da sjeme koje je u njima posijano na sakramenu krštenja, oplemenjeno primanjem sakramenta euharistije, zalijevaju dobrim primjerom ljubavi i strpljivosti kako bi moglo rasti u dobru i donositi plodove kršćanskog života. Djeca vas trebaju!

Kišnu i prohладnu drugu subotu u mjesecu svibnju, 13. 5. 2023. uljepšala je svečanost primanja prve svete pričesti u našoj Misiji. Čistina i bjelina dječjih duša zablistala je našom crkvom na Am Hofu i okitila je sa 108 prvopričesnika. Nažalost, jedno od njih se razboljelo bezazlenom dječjom bolešću pa je prvu svetu pričest primilo iduće nedjelje. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je najmlađi član naše misijske zajednice - fra Darko Grmača, kojemu je ovo bilo po prvi put da kao svećenik predstavi prvu pričest, ali odmah i drugu, jer je jedna sveta misa primanja prve svete pričesti bila u 10:00 sati, a druga u 12:00 sati.

Kad sam spomenula da je ovo prva fra Darkova pričest ne mogu se oteti dojmu koji sam stekla slušajući s. Nikolinu te reći da je njoj ovo jubilarna 40. prva sveta pričest, s. Ivani trinaesta, a meni petnaesta

Pod svetom misom u 10:00 sati prvu pričest su primila djeca koja su na vjeroučiteljice išla kod s. Ivane i s. Dragane, njih 66, a na svetoj misi u 12:00 sati 41 prvopričesnik. Oba slavlja su bila svečana i lijepa, bila su potpuno drugačija i na svoj način posebna.

Prvo slavlje pjevanjem je uljepšao naš Zbor mlađih, a drugo slavlje obogatio je Župni mješoviti zbor. Djeca su na oba slavlja recitirala, bilo je divno čuti njihove mile i nježne glasice koji govore zahvalu Isusu za primljenu prvu svetu pričest, a suze u očima roditelja smo mogli vidjeti u trenutku kada su njima izricali hvalu za sve što su učinili za njih. Fra Darko je na obje misi različito propovijedao, izašao je među djecu s mikrofonom i kroz razgovor s njima govorio im na topao i djeci blizak način. Djeca su ga pozorno gledala i slušala upute koje im je govorio, naravno najviše smo zapamtili teglicu Nutelle, koju gotovo sva djeca vole, a koju je fra Darko donio na propovijed, pa stavljanje ruku na oči jer smo hteli osjetiti kako se osjeća čovjek koji je slijep, a onda i semafora i crvenog svjetla koje na semaforu simbolizira da trebamo stati i koje je usporedio s vječnim svjetлом koje nam pokazuje da se tu nalazi Isus i da kod njega trebamo stati. Fra Darko je propovijed temeljio na vjeri u ono što ne vidimo, odnosno o prisutnosti Isusa Krista u otajstvu euharistije. Koristio je primjer vezan uz papu Ivana XXIII. kojeg su zvali papa Dobri, a koji je jednom zgodom otišao u dom za napuštenu djecu, u kojem je među ostalom djecom bio jedan slijepi dječak. Druga djeca su vidjela papu Dobrog, a slijepo dijete ga nije moglo vidjeti. Kad je čuo da prolazi papa počeo je vikati: papa Dobri, papa Dobri. Papa je zastao kod djeteta, a dijete mu kaže: Ja se zovem Ivan, kao i ti, ja te ne vidim, ali vjerujem da si papa. Fra Darko je ovu zgodu usporedio s Kristom kojeg ne vidimo ovdje među nama, ali vjerujemo da je prisutan pod prilikama kruha i vina. Zatim je govorio o Kristu kao najboljem prijatelju, koji nas neće nikad ostaviti i najviše

nas voli. On je uvijek tu, on nas najviše voli, prisutan je u svetohraništu i čeka nas raširenh ruku, a onome tko nas voli uzvraćamo ljubavlju tako što i mi njega volimo i vjerujemo mu.

Roditeljima je poručio da djecu usmjeravaju Dobru, da sjeme koje je u njima posijano na sakramenu krštenja, oplemenjeno primanjem sakramenta euharistije, zalijevaju dobrim primjerom ljubavi i strpljivosti kako bi moglo rasti u dobru i donositi plodove kršćanskog života. Djeca vas trebaju, poručio je fra Darko, da ih uzmete za ruku i zajedno odete na svetu misu, na Izvor života. Ništa neće koristiti ako završe velike škole i budu savršeni stručnjaci, a ne budu imali Duha Božjega u sebi. Zato, budite im živi primjer kako se živi vjera, kako se vole ljudi i dragi Bog. Dao Bog da tako bude i danas, po slavlju ove prve pričesti, ali i svakog drugog dana.

Djecu uzmite za ruke i zajedno dodite na svetu misu, na Izvor života. Ništa neće koristiti ako završe velike škole i budu savršeni stručnjaci, a ne budu imali Duha Božjega u sebi. Zato, budite im živi primjer kako se živi vjera, kako se vole ljudi i dragi Bog. Dao Bog da tako bude i danas, po slavlju ove prve pričesti, ali i svakog drugog dana.

Nakon propovijedi obnovili smo krsna obećanja uz upaljene svjeće na Uskrsoj svijeći. Darove su u darovnoj procesiji uz recitiranje primijeli prvopričesnici. Pristupili smo zatim stolu Gospodnjem, djeca su na pričest dolazila u pratnji svojih roditelja. Nakon primanja prve svete pričesti djeca su zahvalila recitacijama Isusu što je došao u njihova srca, zahvalili su i roditeljima te vjeroučiteljicama.

Na samom kraju fra Darko je u ime naše Misije zahvalio Bogu na ovom slavlju, vjeroučiteljicama s. Nikolini, s. Ivani i s. Dragani, koje su pomogle djeci na putu do ovog slavlja, zahvalio je također sestrama za kićenje i uređenje naše crkve, nije zaboravio ni našu s. Luciju koja se kao brižna majka pobrinula za nas u samostanu. Zahvalio je svojoj braći franjevcima koji su ispunjavali djecu i duhovno nas pripremali kroz trodnevnicu za ovo slavlje, voditelju fra Josipu te fra Radovanu i fra Marku. Zahvalio je zborovima Misije, zboru mlađih i mješovitom misijskom zboru. Također je zahvalio svim vjernicima koji su pomogli da ovo slavlje bude lijepo. Zahvalio je djeci, prvopričesnicima i njihovim roditeljima te im čestitao na ovom lijepom danu i primanju sakramenta prve svete pričesti.

Na kraju je kazao da su u ovu crkvu na Am Hofu svi dobro došli, kako i sami vi stariji kazaste, ovdje se osjećamo kao kod kuće, želim nam da i dalje ovdje dolazite kao u svoju kuću i svoj drugi dom. Pričest je Božje djelo, pozvani smo moliti da se to djelo u djeci i svima nama i nadalje ostvaruje.

HODOČAŠĆE U LURD

Nada Sopek

Hodočašće Hrvata iz cijele Europe u svjetski poznato Gospino svetište u Lurd, u Francuskoj bilo je od 17. do 20. svibnja ove godine. U utorak, 16. svibnja 2023. godine u 22 sata, 60 vjernika iz naše Hrvatske katoličke misije iz Beča, na čelu s fra Radovanom Čorićem zaputilo se na hodočasnički put u Lurd. Udobno smo se smjestili i obradovali što nas opet vozi gospodin Dino Budimir (koji preko dvadeset godina vozi naše hodočasnike diljem Europe po mnogim svetištima) i bili mirni znajući da smo u najboljim rukama.

Fra Radovan nas je na početku srdačno pozdravio i motivom, pjesmom i prigodnom meditacijom započeli smo sabrano naš hod prema Gospi Lurdskoj. U jutarnjim satima 17. 5., smo svratili u Padovu, gdje smo pozdravili sv. Antu i sv. Leopolda Mandića. Putovanje smo nastavili prema Francuskoj, do lijepog grada Nimesa, gdje smo prenoćili i sutradan, nakon doručka, odlično odmoreni nastavili put uz pjesmu i molitvu prema Lurdju.

*U susretu s Majkom
ušao je u naša srca
mir, duša se odmarala.
Kad bi pogledali
jedni druge, svi smo si
nekako bili draži, ljepši...
Iskustvo Božje blizine stvarno
mijenja pogled srca. Kad
bi svakog dana bili pod tim
dojmom, stvarno bi u svakom
čovjeku bili u stanju gledati Krista.*

U Lurd smo stigli na svetkovinu Uzašašća Gospodnjeg u popodnevnim satima, taman na početak programa za Hrvate. Već prvi dodir s Lurdom nas je zapljenilo radošću. Naime, odsjeli smo u hotelu imena Paradis, smještenom uz rijeku Gavu. Srce je samo od sebe počelo pjevati *Ave Marija* i radost iz trenutka u trenutak, iz dana u dan bujala je i bujala, tako da još i sada nakon povratka srce gori od radosti. Prvi dan smo po dolasku zajedno krenuli prema crkvi sv. Bernardice na svetu misu. Na putu do crkve, rijeka Hrvata s hrvatskim oznakama, zastavama, barjacima misija i župa nas je zapljenilo radošću kao da smo u domovini. Ta tri dana je Lurd bio *mala Hrvatska*. Misu je predslavio don Ivo Nedić s još 24 svećenika. Pjevanje je sve dane animirala franjevka, s. Pava Šimunović s misijskim zborom iz Frankfurta, koji je andeoskim glasovima duboko dodirivao naša srca, koja su se počela istinski otvarati i progovarati Mariji o svim bolima i mukama s kojima smo došli isplakati se u zagrljaju Majke.

Na večer, u 21 sat, imali smo tradicionalnu lurdsku procesiju s Gospom i svijećama, koja je toliko dojmljiva, da se dobije, doslovno na trenutak, predokus raja. Krunica na raznim jezicima (bila je i na hrvatskom), himna Gospi Lurdskej *Sred te se pećine...*, a onaj pripjev *Ave Marija*, kada na tisuće svijeća podignemo u zrak, suze se slijevaju niz obraze, srce se osloboodi svih spona i sve joj izričeš što te tišti i kao da se baš tebe dotiče, plače s tobom i tješi Majčinim tepanjem - dijete moje! To je neizreciv trenutak i znaš i osjećaš Marijinu blizinu

Drugi dan boravka u Lurdju, započeli smo sv. misom u bazilici svete krunice (Basilique Rosarie). Mladi franjevac iz Frankfurta je naglasio u propovijedi da je Marijina vjera bila uzrok našeg spasenja. Nalazimo se na svetom tlu na koje je kročila svojim presvetim stopama naša Majka i Kraljica neba i zemlje, sišla je među nas da pomogne svojoj bolesnoj djeci. Na ovome se tlu događaju brojna čudesna i ozdravljenja. Sedam tisuća je službeno dokumentiranih i medicinski neobjašnjivih ozdravljenja, a ne može se prebrojiti koliko ih je još doživjelo

brojne milosti ozdravljenja i obraćenja. Posvećujmo se Bezgrješnom srcu Marijinu da budemo poput nje, ponizni i poslušni Bogu. Više od ozdravljenja je potrebno moliti milost za osobno posvećenje. Posvećujmo se i živimo radost evanđelja, a za to tražimo Mariju. Nakon dojmljive sv. mise smo imali put križa, koji je predmolio fra Vladimir Ereš, a pjesme predvodio naš fra Radovan. To je zasebno iskustvo, dojmljivo i posebno. Ne znam da li je bilo ikoga koji nije proplakao. Potom smo imali prigodu za ispovijed na hrvatskom jeziku, klanjanje, kupanje (umivanje) u ljekovitoj vodi i na večer procesija s Gospom i svijećama kao i prethodnu večer.

Zadnji dan u Lurd započeo je sv. misom pred Gospinom špiljom (Grotte). Svećenik iz Frankfurta koji je predslavio misno slavlje istaknuo je kako ta špilja na neki način simbolizira Marijino naručje u koje nas sve privija na svoje srce i tješi Majku svoju djecu i tare nam suze, sve nas prima kao jednu obitelj ivida majčinskom nježnošću rane svakom ponaosob. Ovo je mjesto sveto, mjesto molitve i susreta s Bogom i s Blaženom Djevicom Marijom. Ta sv. misa pred špiljom je bila za nas tako snažna, da se teško bilo otkinuti i krenuti nazad. Lurdsко svetište je najveće Gospino svetište na svijetu. Ono, kao i mnogobrojna druga svetišta, obavlja svoju prvotnu svrhu - dovodi duše k Bogu, omogućuje susrete s Bogom, hrani intenzivni duhovni život, daje pravi smisao kršćanskom životu i djelovanju. To smo mi osobno doživjeli, a to potvrđuju i Gospine poruke izrečene u Lurd:

1. Ja sam Bezgrješno začeće,
2. Molite za obraćenje grješnika (tri stvarnosti: milost, grijeh i obraćenje).
3. Pokora (stvarnost križa i trpljenja).

Tim je porukama Majka Božja htjela upozoriti na osnovne kršćanske istine: milost, grijeh, slobodna volja, obraćenje.

Molili smo milost obraćenja prvo vlastitih srca, a potom cijelog svijeta. Na povratku smo u autobusu na jedno vrijeme svi utihnuli, kao da se nismo usudili progovoriti. U susretu s Majkom ušao je u naša srca mir, duša se odmarala. Kad bi pogledali jedni druge, svi smo si nekako bili draži, ljepši... Iskustvo Božje blizine stvarno mijenja pogled srca. Kad bi svakog dana bili pod tim dojamom, stvarno bi u svakom čovjeku bili u stanju gledati Krista. Svi smo se vratili puni radosti i želje da što duže zadržimo taj dojam.

Molili smo posebno za sve ljudе iz naše misije Am Hof, a napose za naše časne sestre i svećenike.

Hvala fra Radovanu na vodstvu, hvala našoj s. Nikolini na predivnom pjevanju, hvala vozaču Dini i ostalim vozačima koji su nas tako sigurno provezli kroz pola Europe.

Gospo Lurdska, tebi hvala ponajviše. Moli za nas o Mariju, Gospo Lurdska i Majko cijelog svijeta.

ODRŽAVANJE ZGRADE CRKVE AM HOF 1 I STAMBENE ZGRADE SEITZERGASSE 5

Radovi bi trebali započeti početkom rujna ove godine i trajali bi, prema riječima izvođača, ako će nas vrijeme poslužiti, ca. mjesec dana

Godine 2017., kod temeljnog čišćenja krova crkve, detektirali smo da je jedan dio krova ulegnuo. Otvorili smo krov i vidjeli da su letve natrule, vjerojatno od vlage. Taj smo dio krova od nekoliko desetaka m^2 tada sanirali. Od prošle godine spremamo se na obnovu krova crkve cijele lijeve lađe. Naime, kod zadnjih radova, prije više desetaka godina, stavljen je ispod crijeva nepropusna folija, koja nije dala disati letvama, te su letve s vremenom dobrano natrute i prijeti opasnost da se kod neke veće količine snijega, taj dio krova površine ca. $465 m^2$ uruši. Kroz proteklu godinu smo sređivali dokumentaciju i u dogovoru s nadbiskupskim građevinskim uredom, koji je, pregledavši dokumentaciju i uvjerivši se više puta na licu mjesta, da je sanacija hitno potrebna, dao zeleno svjetlo za početak radova, koji bi trebali započeti početkom rujna ove godine i trajali bi, prema riječima izvođača, ako će nas vrijeme poslužiti, ca. mjesec dana.

Nadbiskupski građevinski ured je za izvođača radova izabrao tvrtku „Dach & Gebäudeservice“ iz Beča. Uz taj ogroman posao, tvrtka će izmjeniti i dotrajale drvene šetnice između desne strane krova crkve i krova zgrade Seitzergasse 5.

Zgrada na adresi Seitzergasse 5, gdje se održavaju vjeronauci, razni susreti, gdje stanuje osoblje Misije, grijije se na plin. Kotao za zagrijavanje vode, koji je ugrađen 1986. godine, dotrajao je. Ovog ljeta ga moramo zamijeniti novim, ili prijeći na neko alternativno grijanje, jer sezona grijanja će ubrzo stići.

Uredništvo

Jedna od prvopričesnica 40. generacije koliko ih je na raznim mjestima do danas pripremala s. Nikolina